

Образа

Михайло Білецький

Уздівши в роздягальні діда,
Штовхнув я друга Тимоша:
— Дідусь цей древній — мій сусіда,
У нього ангельська душа!
Завжди до кожного ласкавий,
Нам з нього приклад брати слід! —
Всміхнувся друг єхидно:
— Браво!
То ж люта кобра, а не дід!
На мене вранці як наскочив,
Горланив, ніби сто чортів.
Я думав — видряпає очі!
Пальто давати не хотів...
— То, може, ти його обидив? —
— Напроти, побажав добра.
Сказав:
"Працюєте ще, діду?
А вам на пенсію пора!"